

mindelige domstole, men dog med adgang for byretten til efter reglerne i retsplejelovens § 227 at henvise sager mellem arbejdsgivere og deres ansatte til behandling ved sø- og handelsretten. Efter lovudkastet skal landsretternes og sø- og handelsrettens afgørelser om sagsomkostninger og processuelle straffe kun kunne indbringes for højesteret med justitsministerens tilladelse. Nogle foreslåede mindre ændringer af retsplejelovens §§ 385 og 386 tilsigter en lettelse af sagsforberedelsen ved højesteret, og ved en ændring af retsplejelovens § 387 foreslås indført en udvidet adgang til skriftlig behandling af ankesager. Rådet foreslår også en mindre ændring i retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling, således at retten, når tiltalte er fængslet under anke af straffesagen, kan undlade at fastsætte en frist for varetægtsfængslingens længde, såfremt domsforhandling er berammet, og tiltalte erklærer sig ind-

forstået med fængsling indtil domsforhandlingen. Endelig foreslår rådet konkurslovens § 252 ændret, således at afgørelser fra sø- og handelsrettens skifteafdeling alene kan appelleres direkte til højesteret, såfremt afgørelserne er truffet under medvirken af sagkyndige. I alle øvrige tilfælde skal appel i følge forslaget ske til østre landsret, svarende til den appelordning, som er indført med hensyn til afgørelser om gældssanering.

Det er retsplejerådets opfattelse, at de foreslåede ændringer af retsplejeloven og konkursloven vil være egnede til at lette arbejdspresset på højesteret og herved bidrage til nedbringelse af berammelsestiderne ved højesteret, og at de er rimelige og forsvarlige ud fra almindelige retsplejesynspunkter.

Retsplejerådet vil senere afgive udtalelse om andre forslag til rationalisering af retsplejen.

P. R. V.

AGERSNAP